

РЕШЕНИЕ

№ 7199

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 26.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **2948** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба от „Любин“ ЕООД със седалище в [населено място] срещу Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ /ИАГИТ/ с искане да се осъди последната да му заплати имуществени вреди в размер на 400 лв., представляващи заплатените разноски за адвокатско възнаграждение за правна защита и процесуално представителство по н.а.х.д. №16505/2016 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, с постановеното по което дело решение от 09.01.2017 г. е отменено Наказателно постановление /НП/ № 23-000884 от 17.08.2016 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – [населено място] към ИАГИТ. Сумата се претендира заедно със законната лихва за забава от датата на влизане в сила на решението на СРС – 20.04.2017 г. По изложените в исковата молба съображения се иска съдът да уважи исковата претенция. Претендира се присъждане на сторените по настоящото дело разноски.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ в представен по делото писмен отговор изразява становище за недопустимост, алтернативно за неоснователност на иска. Възразява по отношение доказаността на направения разход за адвокатско възнаграждение, доколкото нямало доказателства за изплащането му. Счита същото за прекомерно. Моли исковата претенция да се отхвърли.

Участвалият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура изразява

становище за неоснователност на исковата претенция. В случай на уважаване на същата, счита, че присъденото обезщетение следва да бъде редуцирано до минималния размер на заплатения адвокатски хонорар.

Административен съд - София град, второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че с НП № 23-000884 от 17.08.2016 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – [населено място] към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” на ищеца на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 лв. за нарушение по чл.62, ал.1 от КТ. Това наказателно постановление е обжалвано пред СРС, който с решение от 09.01.2017 г., постановено по образуваното пред него н.а.х.д. № 16505/2016 г. го е отменил. Това решение е оставено в сила с решение № 2621 от 20.04.2017 г. по адм. дело № 1340/2017 г. на Административен съд – София град.

Като доказателство по настоящото дело е представен договор за правна защита и съдействие № 497127 от 28.11.2016 г. със страни „Любин” ЕООД и адвокат Г. С. Г. и с предмет: „Защита по н.а.х.д. № 16505/2016 г. по описа на СРС, 95-ти състав”. Договореното по него възнаграждение е за сума в размер на 400 лева, за която е записано, че е заплатена в брой.

При тези данни от правна страна съдът намира следното:

Предявеният иск е процесуално допустим - твърдят се имуществени вреди от отменено наказателно постановление, издадено от орган, принадлежащ към структурата на ответника – Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, която по силата на чл.2, ал.1 от Устройствения ѝ правилник е юридическо лице на бюджетна издръжка.

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне тази отговорност, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1. незаконосъобразен акт, действие или бездействие; 2. имуществени или неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между тях. Отговорността е безвиновна - съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице. По аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения от него иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

По делото е безспорно установено, че е налице незаконосъобразен акт – наказателно постановление № 23-000884 от 17.08.2016 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” - [населено място] към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, отменен с влязло в сила решение от 09.01.2017 г., постановено по н.а.х.д. № 16505/2016 г. по описа на СРС, 95-ти състав. Следователно, доказано е наличието на първия елемент от сложния фактически състав по чл.1 от ЗОДОВ – незаконосъобразно наказателно постановление, издадено при изпълнение на санкционираща административна дейност, по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Установено е по безспорен начин, че пред СРС ищецът е бил представляван от двама процесуални представители – адв. Г. и адв. В., като договорът за правна защита и съдействие е сключен с първия от тях и уговорената по този договор сума е в размер на 400 лева. Изрично е отбелязано, че същата е заплатена в брой. Това е достатъчно доказателство за направения разход.

Адвокатската защита е нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора и е израз на обичайната грижа на лицето за охраняването на неговите права и интереси, поради което и вредите се явяват пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт. В производствата по ЗАНН (в приложимата за спорното право редакция – преди изменението, обн. в ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) субсидиарно са приложими правилата на НПК, които не предвиждат възможност за присъждане на направените в хода на производството разноски за правна помощ и съдействие. Тъй като в закона не е предвиден ред за присъждане на направените в тези производства разноски, извършените разходи за адвокатски хонорар за осъществяване на правна защита и съдействие в производство по оспорване на наказателно постановление, приключило с неговата отмяна, представляват имуществена вреда, по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, която не е възстановена и за която ответникът дължи обезщетение на основание чл.4 от ЗОДОВ /в този смисъл и ТР № 1/15.03.2017 г. по тълк. дело № 1/2016 г. на ОСС на ВАС/.

От представения договор за правна защита и съдействие се установява, че адвокатското възнаграждение за правна защита и съдействие по н.а.х.д. № 16505/2016 г. по описа на СРС е платено изцяло от ищеца, от което следва, че е налице имуществена вреда в размер на 400 лева, която е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразното наказателно постановление. Поради това, искът за присъждане на обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди в резултат на незаконосъобразното НП, е основателен и следва да бъде уважен за сумата от 400 лв.

Не е спорен и размерът на вредата, доколкото видно от чл.18, ал.2 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакцията ѝ към момента на подписване на договора /ДВ, бр.84/2016 г./, размерът на адвокатското възнаграждение се определя съобразно размера на санкцията във връзка с чл.7, ал.2, но не по-малко от 300 лв.. Следователно, към момента на определяне на адвокатския хонорар за процесуално представителство по н.а.х.д. № 16505/2016 г. на СРС платеното възнаграждение от 400 лв. не е прекомерен.

С оглед на това основателна се явява и акцесорната претенция за присъждане на законна лихва върху претендираното обезщетение. Съгласно приетото в т.4 от ТР № 3/2004 г., постановено по тълк. дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС при незаконни актове на администрацията, началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожавемите административните актове. Ето защо, претенцията за присъждане на законна лихва следва да се уважи върху присъденото обезщетение за имуществени вреди от 400 лева за периода от 20.04.2017 г. (датата на влизане в сила на решението, с което НП е отменено като незаконосъобразно) до датата на окончателното ѝ изплащане от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”.

По изложените съображения предявеният от „Любин” ЕООД се явява основателен, поради което следва да бъде уважен изцяло, ведно с претендираната лихва за забава, считано от датата на влизане на решението на СРС, с което е отменено НП, в сила.

При този изход на спора следва в полза на ищеца да се присъдят и поисканите разноски за производството по настоящото дело, представляващи заплатена държавна такса в размер на 10 лв.

Водим от горното, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” да заплати на „Любин” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [улица][жилищен адрес] сума в размер на 400 (четиристотин) лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, причинени от незаконосъобразно наказателно постановление № 23-000884 от 17.08.2016 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – [населено място], заедно със законна лихва върху посочената сума, считано от 20.04.2017 г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” да заплати на „Любин” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [улица][жилищен адрес] сумата от 10 (десет) лева, представляваща сторените по делото разноски за държавна такса.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: